

TOMÁŠ LEKEŠ

(1923 – 2012)

Narodil se 5. 3 1923 v domku č. 82 v Újezdci jako nejmladší z 11 dětí. Po absolvování obecní školy nemohl nastoupit do učení, protože rodina neměla prostředky na jeho podporu ve studiu, pomáhal tedy doma na poli a také u různých firem jako pomocný dělník. V průběhu 2. světové války byl nasazen na nucené práce do lesa na těžbu dřeva v obcích Rokycany a Mirošov, a později přeřazen do Uherského Brodu k pomocným pracím u útvaru PTP. Vojenský výcvik neabsolvoval, z důvodu vysokého počtu branců z více ročníků nebyl odveden.

V roce 1943 nastoupil do Lidové tvorby k dřevařské výrobě, zaměstnání změnil v roce 1947 přestupem do České zbrojovky. Zde v roce 1953 absolvoval zkoušku v oboru zámečnick pro montáž průmyslových zařízení, v témže roce navštěvoval i kurs pro ostříče nástrojů zakončený další zkouškou, tentokrát ve slovenském Martině. Práce mu vždy šla od ruky, byl vyhlášeným domácím kutilem a „všeumělem“. Ve zbrojovce pracoval až do odchodu do důchodu v roce 1983.

Oženil se v červnu 1949, je otcem 3 dětí. Z jeho civilního života jej známe nejvíce jako kostelníka – s touto službou farnosti začal v roce 1940, kdy se podílel na stavbě fary, a vykonával ji až do roku 2002. V průběhu „kostelničení“ započalo také jeho dlouholeté přátelství s jeho bývalým „nadřízeným“, páterem Jaroslavem Joškem, kterého pravidelně a často navštěvoval ve všech jeho pozdějších působištích. Za dlouholetou obětavou činnost kostelníka obdržel v roce 1998 z rukou arcibiskupa Jana Graubnera Medaili biskupa THDr. Františka Vaňáka jako projev uznání a vděčnosti za práci pro církev.

Jeho činnost v rámci Újezdce a Těšova ale byla širší – patřil do hasičského dorostu, byl členem Jednoty Orla, členem dohlížecího výboru Jednota, pokladníkem Osvětové besedy, k jehož povinnostem patřil i prodej lístků v místním kině, poštovním doručovatelem, členem ČČK a dárce krve. Rád také pracoval na stavbách v obci (vlastní dům postavil v roce 1960). Ve volném čase, pokud zrovna nevyráběl víno z rybízu a hroznů, četl knihy, fotografoval a vyvolával filmy i fotky. Zde se začíná rodit jeho zájem o historii, který jej do těchto dnů neopustil, a v budoucnu neopustí. Letitou činností sběratele fotografií, mincí, medailí a různých artefaktů doprovází neustálým bádáním v kronikách a v okresních i jiných archívech. Od roku 1994 této zálibě věnuje téměř veškerý svůj volný čas, a na základě všech svých znalostí se pouští i do činnosti spisovatelské - své články publikuje pravidelně v časopise Hlas farnosti, občasně také spolupracuje s tvůrci Brodského zpravodaje, Slováckými novinami nebo Muzeem Jana Amose Komenského v Uherském Brodě.

Vlastním nákladem vydal v roce 2000 knihu „Nejstarší záznamy o újezdské farnosti“, kterou doprovodil výstavou fotografií, následně pak navázal spolupráci s Radovanem Jančářem knihou „100 let místní dráhy Újezd – Luhačovice“ a nejnovější „Újezdec u Luhačovic – Dějiny farnosti a obce“.

Tomáš Lekeš zemřel 19. dubna 2012 ve věku 89 let jako nejstarší muž Újezdce.

Obrazová příloha

RODIČE

Josef Lekeš a Františka, rozená Červenková

	DĚTI	DATUM NAROZENÍ	DATUM ÚMRTÍ
1	Josef	21. 11. 1905	31. 05. 1988
2	Anna	23. 07. 1907	1908
3	Dominik	28. 08. 1909	27. 03. 1988
4	Jan	13. 06. 1911	1912
5	Alois	23. 09. 1913	1914
6	Václav	23. 09. 1913	2. 1. 2002
7	Petr	19. 06. 1915	17. 09. 1943
8	Anastázie	21. 05. 1917	1918
9	Marie	21. 05. 1917	11. 06. 1988
10	František	22. 08. 1919	6. 9. 2002
11	Aněžka	25. 05. 1921	1922
12	Tomáš	05. 03. 1923	

JOSEF

DOMINIK

VÁCLAV

PETR

FRANTIŠEK

TOMÁŠ

MARIE

